

Kod przedmiotu

Kierunek

Wszystkie

Specjalność

Wszystkie

Typ przedmiotu

Fakultet ogólny

Wymagania wstępne

Wiedza i umiejętności na poziomie dyplomu szkoły muzycznej II stopnia lub matury z historii muzyki.

Wymagania końcowe

Zaliczenie ze stopniem.

Cele kształcenia

Zapoznanie studentów z twórczością kompozytorską I połowy XX wieku, ze szczególnym uwzględnieniem szerokiego kontekstu kulturowego oraz związków z innymi dziedzinami sztuki – literaturą i plastyką. Materiał prezentowany obejmuje literaturę kręgu rosyjskiego, niemieckiego, amerykańskiego oraz romańskiego (Francja, Włochy, Szwajcaria).

Treści programowe nauczania

(Studenci wydziałów wykonawczych realizują I lub II rok przedmiotu.)

Rok I

Semestr I

Prezentacja i omówienie twórczości następujących kompozytorów kręgu niemieckiego: Gustaw Mahler, Richard Strauss, Arnold Schoenberg, Alban Berg, Anton Webern, Paul Hindemith oraz następujących zagadnień: ekspresjonizm, atonalność, Klangfarbenmelodie, Sprechgesang, dodekafonia, punktualizm, serializm, Neue Sächlichkeit.

Semestr II

Prezentacja i omówienie twórczości następujących kompozytorów kręgu rosyjskiego i anglo-amerykańskiego: Igor Strawiński, Sergiusz Prokofiew, Dymitr Szostakowicz, Charles Ives, Benjamin Britten, George Crumb, oraz następujących zagadnień: styl aforystyczny, „muzyka w muzyce”, neoklasycyzm, witalizm, collage.

Rok II

Semestr I

Prezentacja i omówienie najważniejszych utworów czołowych kompozytorów oraz następujących zagadnień związanych z estetyką szeroko pojętej kultury romańskiej: impresjonizm, symbolizm, neoklasycyzm.

Semestr II

Charakterystyka początków awangardy europejskiej (E. Varèse), początków muzyki elektronicznej (A. Jolivet), zasadniczych elementów stylu (F. Martin) oraz techniki kompozytorskiej (O. Messiaen).

Efekty kształcenia (uczenia się) po ukończeniu przedmiotu

- w zakresie wiedzy

- Student ma ugruntowaną wiedzę na temat gatunków i form muzycznych oraz przemian techniki kompozytorskiej w I połowie XX wieku.
- Zna europejską i amerykańską twórczość kompozytorską XX wieku w aspekcie jej związków z innymi dziedzinami sztuki – literaturą i plastyką.
- Posiada wiedzę o stylach muzycznych I połowy XX wieku, a także w zakresie biografii najważniejszych kompozytorów oraz stylistyki ich dzieł.

- w zakresie umiejętności

- Potrafi prawidłowo posługiwać się terminologią z zakresu teorii muzyki oraz historii muzyki XX wieku
- Umie słuchowo rozpoznać styl muzyczny lub technikę danego kompozytora, formę, instrumenty.

Metody nauczania

Wykłady są ilustrowane nagraniami omawianych utworów, poznawanie audytywne (słuchowe) jest uzupełnione oglądem partytury. Metoda jest skoncentrowana na rozwijaniu u studentów umiejętności świadomego słuchania (poznawania) muzyki z jednoczesnym zapamiętywaniem podstawowych struktur tematycznych, formy, kolorystyki, interpretacji wykonawczych itp.

Nakład pracy studenta potrzebny do osiągnięcia efektów uczenia się

ROK	Na dowolnym roku	
SEMESTR	1	2
Punkty ECTS	2	2
Ilość godzin w semestrze	30	30
Rodzaj zaliczenia	zs	zs
LEGENDA	zal – zaliczony; zs – zaliczenie ze stopniem; egz – egzamin; ed – egzamin dyplomowy	

Kryteria oceny

Podstawą zaliczenia semestrów I-III jest praca pisemna w formie odpowiedzi na zestaw pytań. Studenci, którzy opuszczą zbyt wiele wykładów muszą zdać dodatkowe kolokwium ze znajomości słuchowej utworów (nagrań). Egzamin w formie pisemnej i ustnej.

Literatura (piśmiennictwo)

Holmes P., *Debussy*, PWM, Kraków 1999.

Jarociński S., *Debussy, a impresjonizm i symbolizm*, PWM, Kraków 1966.

Kaczyński T., *Messiaen*, PWM, Kraków 1984.

Messiaen O., *Technika mojego języka muzycznego*, „Res Facta”, t. 6, 1972.

Meyer K., *Oddziaływanie systemu totalitarnego na Prokofiewa, Szostakowicza i Chaczaturiana*, w: *Muzyka i totalitaryzm*, red. M. Jabłoński, J. Tatarska, Ars Nova, Poznań 1996.

Olivier Messiaen we wspomnieniach i refleksji badawcze, red. R. D. Golianek, M. Szoka, Akademia Muzyczna, Łódź 2011.

Pociej P., *Szkice z późnego romantyzmu*, PWM, Kraków 1978.

Rognoni L., *Wiedeńska szkoła muzyczna. Ekspresjonizm i dodekafonia*, PWM, Kraków 1978.

Szoka M., *Język muzyczny Franka Martina*, Astra, Łódź 1995.

Zieliński T., *Style, kierunki i twórcy muzyki XX wieku*, COMUK, Warszawa 1980.

Ponadto partytury analizowanych utworów.

Język wykładowy

Polski, możliwość prowadzenia zajęć w języku angielskim.

Imię i nazwisko wykładowcy

dr hab. Ewa Kowalska-Zajac, prof. AM

dr kw. II st. Marta Szoka, prof. AM